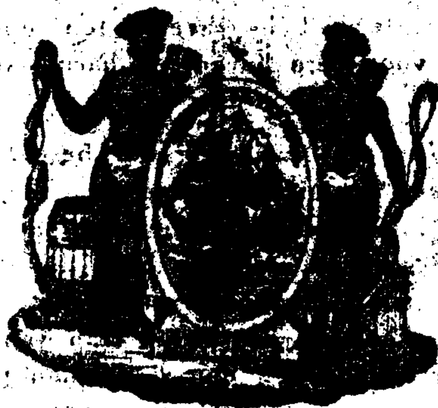
A°. 1838. N°. 86.

VRIJDAG, DEN 26sten OCTOBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 18 Augustus 1838.

Fransche Berigten.

PARIJS, 18 Julij.

Kort geleden is de zoon van den vermaarden Boïeldieu te Parijs als componist openlijk te voorschijn getreden, en wel met zulk een' goeden uitslag, dat men in dezen zoon den bekwamen vader als herboren mag beschouwen. Het werk, dat hij geleverd heeft, is eene opera in drie bedrijven van Scribe Eugène, en draagt den eenvoudigen titel van *Marguerite*. Reeds tien jaren geleden was hetzelve den ouden Boïeldieu ter hand gesteld, om het te componeren; doch daar deze nog maar weinig er mede gevorderd was, liet hij het aan zijnen zoon na, om het te voltooijen. En het is dezen dan ook zoo wonderwel gelukt, het voorbeeld en den stijl van zijnen vader na te volgen, dat de [illegible] kunstkenners bij de eerste uitvoering niet hebben kunnen ontcijferen, wat van den vader of van den zoon is. De jeugdige componist Adrien Boïeldieu is 21 jaren oud, en men mag dus teregt de grootste verwachtingen van hem koesteren. De tekst van voornoemde opera wordt door de dagbladen niet zeer gunstig beoordeeld; intusschen is men aan zulke harde oordeelvellingen over de werken van Scribe reeds gewend. De gelukkige dichter heeft eenen zwerm van haters en benijders. En aan Scribe heeft men toch ook wel voornamelijk te danken, dat thans van de operateksten zoo veel gevergd wordt.

— Het door den minister van binnenlandsche zaken, graaf de Montalivet, vastgestelde programma omtrent de wijze, waarop dit jaar de zoogenaamde Julij-dagen te Parijs zullen worden gevierd, is den 24sten Julij openbaar gemaakt. Er wordt daarin van geenerlei wapenschouwing gesproken. Op den eersten dag der feestviering, den 27sten, zullen er uitdeelingen van onderstand aan de huizen der behoeftigen in de hoofdstad plaats hebben. De volgende dag zal uitsluitend aan de [illegible] voor de in 1830 gesneuvelden gewijd zijn. Den 29sten alleen zullen er te Parijs openbare volksfeesten worden gegeven, die hoofdzakelijk in tooneelvertooningen in de *champs-elysées* en op andere punten, in waterspelen op de Seine, het geven van een groot concert in den tuin der Tuileriën, en des avonds in het verlichten der openbare gebouwen en het afsteken van twee vuurwerken zullen bestaan. Ook zal in den namiddag van den 29sten de Heer Margat eene luchtreize ondernemen.

Duitsche Berigten.

LIVORNO, 7 Augustus.

Uit Alexandrie zijn hier tijdingen van het hoogste gewigt ontvangen. Mehemed Ali heeft namelijk aan alle bij hem geaccrediteerde vreemde Consuls formeel verklaard, *dat hij vast besloten had, de opperheerschappij der Porte, nadat deze hare veelvuldige verpligtingen geschonden had, in het vervolg niet meer te erkennen.* De konsuls hebben deze verklaring, welke zij zich alle moeite gegeven hadden te voorkomen, ontvangen met het eenvoudig antwoord, dat zij hunne hoven daarvan kennis zullen geven. Terwijl Mehemed-Ali te gelijkertijd de noodige bevelen aan het leger in Syrie en aan de vloot zond tot het beginnen der vijandelijkheden, moet hij eene formele verdediging zijner gedrags naar Konstantinopel gezonden en daarin betoogd hebben, dat hij slechts aan de striktste noodzakelijkheid en den drang der omstandigheden gehoor gaf, daarbij namelijk de eerste voorwaarde van de rust zijner staten derzelver onafhankelijkheid, trachtte te bereiken door elk offer, waarmede aan het spel der intrigues, die in den jongsten tijd tot zoo veel bloedvergietens in Syrie aanleiding heeft gegeven, een einde gemaakt zou kunnen worden. Overigens heeft Mehemed-Ali *aangeboden, zijne schatting in kapitaal af te lossen.*

— KONSTANTINOPEL, 21 Junij. Ten gevolge der berigten uit Alexandrie heeft men bij de Porte eene ongemeene beweging opgemerkt. Dadelijk na het ontvangen derzelve werd een groote staatsraad gehouden en in denzelven het besluit genomen »Mehemed-Ali te bevestigen." Men zegt namelijk dat deze zijne onafhankelijkheid aan de Porte formeel geproklameerd en daardoor dit eenparig genomen besluit uitgelokt heeft, hetwelk de anders niet te verwerpen tegen-aanbiedingen van den Egyptischen stedehouder geenszins twijfelachtig konden maken. Doch de vreemde gezanten hadden gelijktijdig van het gebeurde alhier en Alexandrie berigt ontvangen, en de vertegenwoordigers van twee groote mogendheden hielden zich aanstonds bezig om de Porte uit te noodigen, de bereids uitgevaardigde bevelen tot het beginnen der vijandelijkheden te schorsen, terwijl zij zich verbonden, om door elk middel Mehemed-Ali tot zijnen pligt terug te brengen, waarin de Porte bewilligde en de bereids gegevene verordeningen terug nam. Daarop werden dadelijk koeriers te land en over zee naar alle rigtingen gezonden, en zeer waarschijnlijk zullen de Engelsche en Fransche oorlogschepen onverwijld tot het blokkeren der Egyptische kust overgaan en alzoo den stedehouder noodzaken, zijne verklaring van onafhankelijkheid te herroepen — het eenige middel om den vrede te bewaren.

Zitting van het Hof van Assises.

Voor de Provinciën Holland (Noorder-Kwartier) en Utrecht, van den 26sten Julij 1838.

Voorzitter de Heer Mr. BAUMHAUER.

(KINDERMOORD.)

De beschuldigde, die voor het Hof te regt staat, is eene jonge vrouw van omstreeks 30 jaren, uit Egmond aan Zee. Haar naam is Teunisje Visser; zij is weduwe van zekeren Cornelis Konyn, die voor vier jaren, te gelijk met der beschuldigde vader en broeder door de Cholera is aangetast en in het graf gesleept. Van dien tijd af trachtte de beschuldigde als vischdraagster voor zich en hare twee kinderen, die zij in het huwelijk verwekt had bij den evengenoemden Cornelis Konyn, het dagelijksche brood te winnen.

Op het einde der maand Maart 1838 verspreidde zich te Egmond aan Zee het gerucht, dat de besch. van een kind zou bevallen zijn, hetwelk zij van het leven zou beroofd hebben. De Heer Regter ter Instructie van het arrondissement Alkmaar begaf zich dien ten gevolge op 30 Maart naar de woonplaats der besch. om aldaar het gepaste onderzoek te doen. De besch. verhaalde toen aan dezen Magistraatspersoon, dat zij inderdaad op 9 Maart te vroeg van een onvoldragen vrucht was bevallen, die echter nog slechts drie maanden oud geweest was, en door haar in de duinen was begraven. Hetzelfde had zij reeds vroeger aan de Vroedvrouw harer woonplaats, Maria van Gent, verteld, die haar daarover op last van den Burgemeester der gemeente had onderhouden. Deze vroedvrouw onderzocht nu de besch. op last van den Regter ter Instructie, en maakte uit dit haar onderzoek op, dat de verlossing niet ouder kon zijn dan elf dagen en dat het kind wel zes of zeven maanden moest gedragen geweest zijn. Op aanmoediging van dezelfde Maria van Gent en na om geheimhouding verzocht te hebben, wees echter de besch., een kort poosje na het eerste verhoor, de plaats aan, waar zij haar kind had begraven. Het was op een erf voor hare deur op een plekje, waarover doornen takken waren heen geworpen. Op last van den Regter ter Instructie werd nu dit [illegible] zeer vast was, door de [illegible] Geregtsdienaars opgegraven. Daar vond men dat het lijkje van een eerstgeboren kind, in een lap gewikkeld, ter diepte van een halve Nederl. el onder den grond. De besch. krabde zelve nog met hare handen de aarde weg, ten einde de ontdekking van het kind te bespoedigen. — In een tweede verhoor gaf de besch. op, dat zij op den 16den Maart des morgens ten 9 ure, na eene zwangerschap van zeven maanden, van eene doode vrucht was bevallen, die zij drie uren later met hare handen had begraven; dat zij niet had geweten zwanger te zijn en plotselijk was bevallen. In hetzelfde verhoor echter heeft zij nader opgegeven, dat zij meende het kind te hebben zien leven, dat zij nog vergeefs getracht had te doen zuigen; dat zij het kind echter over een bed had gelegd, waar het drie uren was blijven liggen en dat zij het toen dood gevonden had. — In een nog later verhoor heeft de besch. erkend, dat zij op den 23sten Maart plotselijk was bevallen, dat zij het kind ongereinigd op den vloer op een bed had gelegd, en de dekens er over heen had gehaald, om het voor hare andere kinderen te verbergen; dat zij na verloop van drie uren er weder naar had gezien; dat zij het toen dood gevonden en terstond begraven had — In een daarop volgend verhoor heeft de besch. verhaald dat zij het hoofd van het kind niet met de dekens maar met een dun doekje had bedekt; dat zij het drie uren later, dood vindende, in een kastje had verborgen en het eerst den volgende dag (24 Maart) ten een ure had begraven. — In de debatten is de besch. bij deze hare laatste opgave gebleken; overigens onder weenen en snikken betuigende, dat zij noch moedwillig, noch door onachtzaamheid den dood van het kind had veroorzaakt; dat het kind gemakkelijk had kunnen ademen, terwijl het op het bed onder het doekje lag, en dat zij besch. het daar eenige uren had laten liggen, omdat zij was uitgegaan om visch te venten, enz.

De belangrijkste punten van het schouwrapport

komen hierop neder, dat het kind was geweest voldragend en welgevormd, zonder eenig uitwendig letsel; dat het had geleefd en geademd: dat het niet ten gevolge van uitwendig geweld was gestorven en dat niets tot den dood van het kind aanleiding kan hebben gegeven, dan de groote opvulling van het aderlijke stelsel en de uitstorting van het bloed op de hersenen, waaruit werd opgemaakt dat het kind door *stikking* was gestorven.

De deskundigen in de debatten gehoord, verklaarden wijders, dat het kind, ter halve wege geboren, zoude hebben kunnen ademen en later door eene vertraging in de geboorte verstikken, doch zij hielden het voor onwaarschijnlijk, dat dit bij deze verlossing zoude gebeurd zijn.

De Heer Procureur-Crimineel requireerde dat de besch. zou worden schuldig verklaard aan de haar ten laste gelegde misdaad, en veroordeeld tot straffe des doods.

De Heer Mr. E. Boss, Advokaat der besch., merkte in eene inleiding op, dat er in deze geenerlei aanleiding tot de misdaad kon worden opgegeven, en dat men evenwel niet kan aannemen, dat de besch. alleen om des kwaads wille in koelen bloede haar kind zoude hebben vermoord; dat er geenerlei direct of indirect bewijs, en zelfs geen pertinent vermoeden van schuld bestond, enz. Vervolgens tot de wederlegging der beschuldiging overgaande, beschouwde de verdediger de volgende vier bezwaren: 1o. de geheimhouding der zwangerschap en bevalling der besch.; 2o. de wijze, waarop haar kind zou zijn gestorven en de zorgeloosheid, die de besch. ten opzigte van dat kind zou hebben aan den dag gelegd; 3o. de heimelijke begraving van het kind, en 4o. de weifelingen der besch. in hare onderscheidene verhooren.

Ad 1um. De geheimhouding was onmogelijk, omdat de beschuldigde dagelijks onder de menschen moest komen, en eene kleeding droeg, die het verbergen der zwangerschap niet toeliet. — De besch. heeft dan ook werkelijk noch de zwangerschap noch de bevalling noch de begraving van het kind geheim gehouden. Indien zij dit gedaan had, niemand zou er iets van geweten hebben en zij zou thans niet voor dit Hof te regt staan. De verdediger beriep zich hier op de omstandigheid dat men de vervolging heeft begonnen ten gevolge van de bekendheid harer bevalling in de gemeente, waar zij woonde. Overigens was de besch. tijdens hare bevalling alleen; zij werd door dezelve plotselijk overvallen, en toen het kind dood was, zoude het onnoodig geweest zijn, hare schande te openbaren.

Ad IIum. Na hier [illegible] de feiten volgens de opgave der besch. [illegible] ten einde daaruit te doen blijken dat het kind buiten eenig toedoen der besch. was gestorven, ging de verdediger over tot de beschouwing van het schouwrapport. — Dat het kind zoude geleefd hebben is onzeker; de deskundigen hadden wel ten gevolge der door hen genomen longenproef verklaard, dat het kind had geleefd en geademd, doch die proef was niet onfeilbaar, en buitendien hadden de deskundigen daarbij niet alle die voorzorgen genomen, welke vereischt worden, om er eene eenigzins zekere conclusie uit te kunnen trekken. Hierbij beriep de verdediger zich op de werken van Metzger, Moll en [illegible]. Wanneer nu het kind niet geleefd heeft, vervalt de geheele beschuldiging, omdat er geen moord kan gepleegd worden op een levenloos voorwerp; maar ook indien het geleefd heeft, kan deze vrouw onschuldig zijn. Er zijn toch twee onderstellingen aannemelijk: *a.* Het kind, hoewel geademd hebbende, kan echter dood ter wereld zijn gekomen en *b.* het kind, zelfs levend geboren zijnde, kan gestorven zijn, zonder dat die dood door de zorgeloosheid, veelmin den moedwil der besch. is veroorzaakt, welke beide onderstellingen de verdediger door gronden, geput uit de bovenaangehaalde legaal-geneeskundige werken, uit eene schriftelijke verklaring van Professor Thaus, wegens het onderhavige *visum repertum*, en uit de omstandigheden, die de verlossing verzeld hadden, trachtte te staven.

Ad IIIum. Merkte de verdediger aan, dat men het der besch. niet ten kwade kan duiden, dat zij geen leven bij het kind bespeurende, het in stilte had begraven, ten einde hare schande voor hare burgen en hare kinderen te verbergen.

Ad IVam. De weifeling der besch., in hare verhooren zoude eerst dan iets kunnen bewijzen, indien er ook overigens indicien van schuld bestonden. Bij de beoordeling van dit bezwaar moest men overigens in het oog houden den stand en den lagen trap van beschaving der besch., en den ziekelijken toestand, te midden waarvan zij hare eerste verhooren onderging. Het was natuurlijk, dat zij toen in de heimelijke begraving van het kind eenen misstap ziende, de vermoedens, die daaruit konden ontstaan, door onbeduidende logens trachtte te voorkomen, terwijl de toegevoegde vragen haar nog meer in verwarring bragten.

Ten slotte gaf de Heer Boss eene schets van de ongelukken, die deze vrouw in de laatste jaren hadden getroffen, merkte op, dat zij sedert den dood van haren man met de meeste inspanning en zorg in het onderhoud van hare twee kinderen had trachten te voorzien, en leidde hieruit af, dat het bijna onaannemelijk was, dat deze zelfde vrouw in koelen bloede een pas geboren kind zou hebben vermoord.

Het Hof heeft heden den 27sten Julij, ten 2 ure, in deze uitspraak gedaan. Het heeft de besch. *niet schuldig* verklaard aan *kindermoord*, maar ***schuldig*** aan het wegmaken (*suppression*) van een kind, zij is dien ten gevolge op grond van art. 345 van het Wetb. van Strafregt, veroordeeld tot zes jaren tuchthuisstraf en een kwartier uurs tentoonstelling.

Jeremy Taylor, *over de Westminster abdy.* Ter gelegenheid van de kroning van H. M. de Koningin *Victoria*, is door een der engelsche bladen de volgende schoone plaats uit het werk van genoemden schrijver aangehaald: „Waar onze koningen zijn gekroond geworden, daar liggen hunne voorvaderen begraven, en op de asch van hunnen voorganger werd hun zijne kroon opgezet. Daar vonden zij een akker, met koninklijk zaad bestrooid, — een beeld van de grootste wisseling, van den overgang van rijkdom tot naaktheid, van schitterende pronkzalen tot verwulfde graven, van een leven der godheid gelijk, tot den dood dien alle menschen sterven. Daar vonden zij genoeg, om den vlam der begeerte te blusschen, laatdunkenheid en hoogmoed uit te roeijen, den prikkel van ijdele wenschen te dooden, en 't vertrouwen op grootheid en schoonheid te verzwakken. De oorlogzuchtige en de vredelievende, de beminde en de verfoeide, de gelukkige en de rampspoedige verwelkten wemelden daar hun stof, betoonden hier [illegible] sterfelijkheid, en verkondigden der wereld, dat, als wij sterden, onze assche gelijk zal zijn aan de assche der koningen, maar onze verantwoording ligter."

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 18den dezer, de Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, naar Saramacca en de Zeekust.

Den 20sten, het Schip *de Jonge Arie*, Kapt L. Hus, naar Amsterdam; lading: 328 vaten Suiker en 7 leggers Rum.

Idem, de Nd. Am. Brik *Salem*, Kapt. B. Upton, naar Salem; lading 430 vaten Malassie.

Idem, de Nd. Am. Brik *Adriatic*, Kapt T. Curtas, naar Glouchester; lading: 178 v. Malassie.

Idem, de Sloep *de Nes*, Kapt. E. R. Taylor, naar het Neder-District Nickerie.

Idem, de Schooner *Aue Ernst*, Kapt. J. A. de Hazeth, naar Curaçao.

Den 22sten, het Schip *Rio de Janeiro Paket*, Kapt. B. M. Cerhiere, naar Amsterdam; lading: 289 vaten Suiker, 3 balen koffie en 2 dito gebroken Koffij, 20 balen schoone en 2 dito vuile Katoen en 2238 ℔ oud Koper.

Idem, de Engelsche Sloep *Witch-Witch*, Kapt. G. Fraser, naar Demerary.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.

Maandag, den 29sten October 1838.

De Plantaadje MON AFFAIRE, gelegen in de *Orelina Kreek.* — ƒ 3,500. GEBROEDERS REIJNS.

Advertentien.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *de Jonge Lodewijk Antonie*, Kapt. R. Tjebben. — Adres bij C. L. Lelijner.

Het Tweedeks Barkschip *de Goede Vrouw*, Kapt. C. Zaak. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *de Jonge Willem*, Kapt. G. van Medevoort. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gezinkt Kofschip *Minerva*, Kapt. J. J. Kiers. Adres bij J. L. Gellée.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.